

PREZYDENT MIASTA PŁOCKA

Płock, dn. 4 maja 2011 r.

WZK.0003.2.2011.AFA

**Pani
Joanna Olejnik
Radna
Rady Miasta Płocka
wm**

Dotyczy: wprowadzenia motocyklowego ratownictwa medycznego.

W odpowiedzi na interpelację złożoną przez Panią w dniu 13 kwietnia 2011 r. dot. wprowadzenia motocyklowego ratownictwa medycznego informuję, iż w celu szczegółowego zbadania istoty tematu, zapoznano się z przykładem funkcjonowania krakowskiej Fundacji R2 i skontaktowano się z jej przedstawicielem oraz wystąpiono do Dyrektora Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego, Komendantów Miejskich Policji i Państwowej Straży Pożarnej oraz Komendanta Straży Miejskiej w Płocku o wyrażenie opinii w przedmiotowej sprawie, w wyniku czego ustalono:

Idea motocyklowego ratownictwa medycznego warta jest uwagi, jak każde działanie mające na celu efektywne ratowanie zdrowia i życia ludzkiego.

Niewątpliwie motocykl ratowniczy stwarza możliwość dotarcia do różnego rodzaju zdarzeń w krótszym czasie niż pozostałe środki transportu. Ma to istotne znaczenie w godzinach natężonego ruchu drogowego, stanowiącego poważny problem głównie w dużych aglomeracjach miejskich, czy tak, jak w przytoczonym przez Panią Radną przykładzie krakowskim, dotkniętym natężonym ruchem turystycznym. Płock nie zalicza się do tego rodzaju aglomeracji.

W przypadku miasta Płocka, obecna sieć rozmieszczenia stacji Pogotowia Ratunkowego, w ocenie służb odpowiedzialnych za działania ratownicze, pozwala na dotarcie w założonym czasie (8 min.) do poszkodowanych. Podkreślenia wymaga fakt, iż dyżurni stanowisk kierowania PSP (przyjmujący zgłoszenia o zdarzeniach z terenu miasta) w pierwszej kolejności są zobligowani do dysponowania na miejsce zdarzeń zawodowych podmiotów ratowniczych. W świetle sytuacji nie uwzględnienia w Planie Wojewody Mazowieckiego motocyklowego ratownictwa medycznego, brak jest rozwiązań legislacyjnych określających zasady przekazywania zgłoszeń motocyklowym ratownikom medycznym oraz przejęcia pacjenta.

Należy zauważyć, że idea powołania motocyklowego ochotniczego ratownictwa medycznego w Krakowie jest wynikiem inicjatywy prywatnych osób, które z własnych środków sfinansowały zakup specjalistycznego sprzętu oraz wymagane dla ratowników

kursy medyczne (niezbędne ustawowe minimum - ratownik kwalifikowanej pierwszej pomocy), jak i motocyklowe.

Zgodnie z danymi przekazanymi przez Pana Jarosława Maja – Koordynatora Ratowników R2, koszty kształtują się następująco:

- zakup, przystosowanie i wyposażenie motocykla w sprzęt medyczny – 60 – 80 tys. zł.
- wyposażenie ratownika (kurtka, kask, radiotelefon, gps, itp.) - ok. 10 tys. zł.
- ubezpieczenie, badania lekarskie, szkolenie medyczne ratownika – 1-2 tys. zł.

Działania fundacji opłacane są ze wspomnianych wcześniej środków własnych, pochodzących z 1 % podatku oraz pozyskiwanych od sponsorów, oferujących również wsparcie rzeczowe (np. paliwo). Problemem jest natomiast brak strategicznego sponsora i stałego źródła finansowania.

Jeżeli chodzi o samo przygotowanie do pracy ratownika na motocyklu, proces ten jest wieloetapowy i może trwać nawet ok. 2 lat.

Podkreślenia wymaga fakt, że tak zwane aktywne dyżury (patrole w granicach miasta Krakowa) pełnione są w czasie wolnym od obowiązków zawodowych, na podstawie umów o wolontariacie, głównie w weekendy i wyłącznie w sezonie wiosenno-letnim, co wynika z konieczności zapewnienia bezpiecznej jazdy. Z tego samego powodu ratownicy nie wyjeżdżają do wezwań po zmroku.

Reasumując, na obecnym etapie, nie ma możliwości określenia zasad zorganizowania i finansowania motocyklowego ratownictwa medycznego oraz jego współpracy ze służbami odpowiedzialnymi za działania ratownicze w Płocku.

Z poważaniem

Prezydent Miasta Płocka
Andrzej Nowakowski

Otrzymują:

1. Adresat
2. BRM – do wiadomości
3. WOP-I-RO -do wiadomości
4. WZK– aa